

Mindre virksomheder er med andre ord afhængige af en industrielt – og ofte sektormæssigt – orienteret infrastruktur, som kan forsyne virksomhederne med kritiske funktioner inden for specielt teknikudvikling, materialeudvikling og markedsføring. Disse funktioner skal leveres til det industrielle system i en form, som tillader virksomhederne en effektiv koordination mod de ofte nicheprægede markeder, virksomhederne satser på.

De lokale og regionale myndigheder har været involveret i udbygningen af infrastrukturen på en række punkter, men der er tre fremtrædende områder, som kort skal omtales her. Det drejer sig om

- 1) opbygningen af marketingkonsortier
- 2) opbygningen af lånegarantiekonsortier og
- 3) opbygningen af industrielle distriktscentre.

Marketingkonsortier

Marketingkonsortierne er en sammenslutning af virksomheder, som på fælles basis frembringer en service på markedsføringens område. Deres virksomhed er lovreguleret.

De fleste konstruktioner har form af kooperative marketingselskaber. Deres antal voksede fra 48.000 i 1970 til 79.000 i 1977. Nu præges udviklingen af sammenslutninger og sofistikering af den service, der gives.

Selskaberne arbejder med eksportpromotionsopgaven for virksomhederne, udstillingsvirksomhed, udfører eksportmarkedsundersøgelser, ejer lagerfaciliteter, engagerer sig i speditionsvirksomhed, giver computerservice på relevante markedsføringsfelter, organiserer fælles indkøb, opsøger udenlandske klienter og meget andet. De støtter brancheudviklingen ved at fremme udviklingen af komplementære produkter og koordinere produktudviklingsarbejdet medlemmerne imellem.

Medlemmerne kontrollerer marketingselskaberne på andelsvis: hver virksomhed én stemme. De får ofte støtte fra centralregeringens eksportfremmemidler, regionale og lokale myndigheder og finansieringsinstitutter.

Lånegarantiekonsortier

Konsortierne er opbygget for at skabe bedre lånemuligheder for risikobetonede projekter, herunder produktudvikling.

Konsortierne garanterer den enkelte virksomheds låntagning. Ulempen ved at være en lille virksomhed søges dermed elimineret.

Konsortiet gennemfører låneforretningerne for virksomheden efter indhentning af detaljeret information om virksomhed, projekt og markedsudsigter.

Konsortiet involverer sig ofte i ledelsesmæssige og driftstekniske udviklingsprojekter i medlemsvirksomhederne. En del af dette arbejde overgives til f.eks. udvalgte marketingkonsortier eller tekniske institutioner i området.

Industrielle distriktscentre

De industrielle distriktscentre involverer ofte den mest direkte støtte fra de lokale myndigheder. Flere af de industrielle distriktscentre er funderet i udnyttelsen af lokaliseringsekonomiske fordele, altså de fordele, som knytter sig til samlokalisering af virksomheder inden for samme, beslægtede eller komplementære produktionsområder.

Centrenes virksomhed er typisk mere generel i deres tilsnit. De forsyner virksomhederne og institutioner på samme produktionsområde med rapporter om den internationale udvikling inden for mode, teknik og udstyrsforsyning. De udarbejder detaljerede analyser af udviklingen i den lokale produktionsstruktur for at sætte fingeren på kritiske forhold for den videre udvikling, og de søger at skabe forbindelser mellem produktionssystemet og forhandlernetten rettet mod nationale og internationale markeder.

De virker også ansporende på de tekniske institutter, søger at forpligte dem på udviklingsprojekter, som er af afgørende betydning for at holde trit med de nyeste muligheder og udfordringer på de internationale markeder.

Grundlaget for den forstærkede indsats fra de regionale og lokale myndigheders side blev lagt i 1977 gennem et såkaldt Presidential Decree (no. 616), hvormed væsentlige sider af statsmagtens virksomhed blev decentraliseret.

Regioner med ordinær status fik imidlertid ikke lov hjemmel til direkte at involvere sig i industrielle udviklingsprojekter, men derimod til at virke for udviklingen af erhvervsområder, mindre virksomheder og iværksætteraktiviteter såvel som erhvervs- og arbejdsmarkedsuddannelser. Vigtigt er, at de regionale myndigheder